

Čitanja od dana: 1Kor 4,6-15; Ps 145,17-21: Lk 6,1-5

Navještaj svetog Evanđelja

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Jedne subote prolazio je Isus kroz usjeve. Učenici su njegovi trgali klasje, trli ga rukama i jeli. A neki farizeji rekoše: »Zašto činite što subotom nije dopušteno?« Odgovori im Isus: »Zar niste čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratoci? Kako uđe u Dom Božji, uze, pojede i svojim pratiocima dade prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko, nego samo svećenici?« I govoraše im: »Sin Čovječji gospodar je subote!« Riječ Gospodnja.

Prigodna propovijed

U Svetom Pismu svetkovanje dana Gospodnjega ima posebno značenje. U Starom Zavjetu taj dan Gospodnji je bio subota. Za Židove subotnji dan spada u velike svetinje i za njegovo slavlje postojali su točno određeni propisi koji se nisu smjeli kršiti ni pod koju cijenu. U zakonu je bilo napisano: „Dan subotnji obdržavaj i svetkuj kako ti je naredio Jahve, Bog tvoj.“

Subota je bio dan posvećen Bogu i čovjeku. To je bio dan molitve i dan odmora - dan okupljanja oko Gospodina i oko obiteljskog stola.

Židovi su se kod tog svetkovanja sjećali velikih Božjih dobročinstava prema svom izabranom narodu. Među njima prvo mjesto je zauzimala Pasha tj. proslava oslobođenja iz egipatskog ropstva. Sjećanje je zatim prelazilo u zahvaljivanje i obnovu obećanja vjernosti prema Bogu.

Međutim, na ovu Božju zapovijed židovski su zakonodavci natrpali mnoštvo svojih zapovijedi koje su čovjeka gušile i sputavale. Pobožni Židov se tako gubio u šumi tih najčešće beznačajnih sitnih i beskorisnih propisa. Zbog toga je u svetkovanju subote ono što je nevažno - postalo najvažnije.

Subota je tako bila važnija od čovjeka koji je u svemu bio podređen njezinim ljudskim propisima, a ne Bogu, njegovoj dobroti i ljubavi kojemu treba iskazivati zahvalnost. Bog je ljudima dao 10 svojih zapovijedi, a židovski su učitelji dodali još 613. Običnom čovjeku bilo ih je teško nabrojiti, a kamoli izvršavati. Prema tome, ti zakoni ljudima su više smetali, ograničavali ih i oduzimali mir, nego što su im pomagale.

Draga braćo i sestre, Isus kad je došao među nas - sve je stavio na svoje pravo mjesto, pa tako i svetkovanje dana Gospodnjeg. Naglasio je da su zakoni radi čovjeka i subota je radi njega, a ne on radi subote. Sve mora biti usmjereno na čovjeka i na njegovo dobro.

Zakoni i zapovijedi zato čovjeku moraju pomoći da može napredovati u spoznaji Boga, da ga može ispravno nasljedovati dobrim životom, da jednom može k njemu i doći u vječnost. Isus naglašava da je čovjek najveća vrijednost i svi zakoni trebaju štiti tu vrijednost i omogućiti da čovjek raste u svakom dobru i kao čovjek i kao vjernik. Ljudski život tako više vrijedi nego sve subote, svi zakoni i sve predaje što ih stvoriše ljudi.

Nama kršćanima, starozavjetnu subotu je zamijenila nedjelja – dan kad se ostvarilo Kristovo vazmeno otajstvo. Kad je Krist uskrsnuo, to je postao dan Gospodinov. Dan kada je započelo novo stvaranje, novi svijet, u kojem Krist po uskrsnuću postaje prisutan uz nas sve do svršetka svijeta.

Smisao kršćanske nedjelje jest upravo u tome, da bude spomen Kristova uskrsnuća koje je otajstvo ljubavi i spasenja, ali i dan našeg susreta sa Uskrsnim Kristom pod prilikama kruha i vina. Zato, okupljajući se u nedjelju na svetu misu, mi slavimo Božju dobrotu prema nama koja nam se pokazuje u Isusu Kristu. Slavimo veliku istinu naše vjere – da je Bog u našoj sredini, gdje ga možemo čuti i vidjeti, kako bi nas kroz život nosila spoznaja – sa nama je Bog, naš Put, naša Istina koji nas vodi u neprolazni život. Zato imamo treću Božju zapovijed: Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji.

Nedjelja je dan koji pripada Gospodinu. Ali Gospodin ga ne zadržava za sebe, već nam ga poklanja kao dan odmora, dan mira i druženja sa bližnjima za koje često nemamo puno vremena. Ali mnogi ljudi nažalost taj dan krađu i Bogu i bližnjemu. Nisu svjesni da tako krađu i sebi toliko potrebi fizički i duhovni počinak. Mnogi rade, svojevoljno, i nedjeljom; grade kuće od kojih mnoge kasnije postaju domovi nesloge, obrađuju njive koje podbace svojim urodom, kose travu, peru aute, obilaze trgovine...i sve to čine opravdavajući se da nemaju za to vremena kroz tjedan.

Nisu svjesni da Bogu krađu i otimaju dan koji mu pripada, a ono što je oteto nije blagoslovljeno. Nedjeljna sveta misa je glavan oznaka našeg svetkovanja dana Gospodnjeg, ali ona nikome ne smije biti teret ili samo zapovijed - nego druženje s Gospodinom; odlazak u Božju prisutnost koji donosi mir te odmor duše pa i tijela.

A svima nam je potreban fizički i duševni odmor. Duševni odmor nam pomaže da se saberemo i obnovi fizičku i duhovnu snagu, a to se stječe u zajedništvu s Gospodinom koji je jedini izvor našeg života i životne snage. Čovjek bez tog odnosa se brzo iscrpi i polako propada. Zato neka se danas svatko od nas zapita: Što je za mene nedjelja? Modna revija, obilato jelo i piće, nerad...? Možda dan kada pokušavam nadoknaditi poslove koje nisam obavio tijekom proteklog tjedna? Zapitajmo se također i: Kako drugi vide naše slavljenje dana Gospodnjeg? Potičemo li druge na slavljenje dana Gospodnjeg?

Današnja liturgija nas poziva da preispitamo svoj stav prema danu Gospodnjem koji je danas u opasnosti da postane tek jedan od dana u tjednu.

Draga braćo i sestre, pokušajmo danas shvatiti - koje su bitne vrijednosti za naš život, kako bismo znali razlikovati što je bitno, a što sporedno - što je važno, a što nije. Isus nam je u tome najbolji učitelj. Neka naša nedjeljna slavlja budu bitna stvar u našim životima. Neka nam budu mjesta i vremena u kojima, povezani sa Bogom i međusobno kao braća i sestre, rastemo u mudrosti i milosti kod Boga i ljudi, da ojačani i ohrabreni Božjom prisutnošću i mi prođemo svijetom čineći dobro, da tako zavrijedimo biti sudionici i vječnog nebeskog slavlja, kojemu je ova sveta misa samo predokus.

Danas, na prvu subotu u mjesecu, postanimo svjesni kako naših nedjeljnih Euharistijskih slavlja ne bi bilo da nema svećenika, jer ne bi bilo žive Isusove prisutnosti među nama koja se u tom slavlju događa po Duhu Svetom po posvećenim svećeničkim rukama, a njih je, nažalost, iz dana u dan sve manje. Zato smo danas pozvani uputiti svoje molitve Gospodinu da pozove dovoljan broj mladih duša koje će se odazvati tom pozivu – pozivu da postanu svećenici po kojima ćemo neprestano imati živu Isusovu prisutnost u našim Euharistijskim slavljima.

Molite zato draga braćo i sestre, da se pozvani iz naše župe i cijele biskupije nesebično odazovu u sveta duhovna zvanja, kako bi po njihovim rukama plod mnoštva klasja na našim oltarima, po Duhu Svetom, urodio živim Isusom, koji nas tu hrani, brani i uči kako se zemaljskim dobrima pravilno služiti, a za nebeskim težiti. Zato molimo: Gospodine podaj nam dovoljan broj svetih svećenika. Amen

Molitva vjernika

Braćo i sestre, zahvalni Bogu na neizmjerljivoj ljubavi koju nam nesebično daje, uputimo mu svoje molitve, osobito za nova i postojeća duhovna zvanja.

Recimo zajedno:

Usliši nas sveti Oče!

1. Za Crkvu u svijetu; obnovi je u vjernosti Evanđelju da u svijetu bude vjerodostojna u širenju i navještanju Kristova nauka, molimo te.
2. Za papu, biskupe i svećenike; obdari ih snagom i mudrošću da tvoju Crkvu vode putem evanđeoske pravednosti i mira, molimo te.
3. Za nova duhovna zvanja; pozovi Gospodine mladiće i djevojke koji će svoje živote nesebično staviti u službu Bogu i Crkvi kao: svećenici, đakoni, redovnici i redovnice, molimo te.
4. Za redovnike i redovnice; udijeli im oduševljenje za životni put po zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti i daj im ustrajnosti na tome putu, molimo te.
5. Za našu župnu zajednicu; da svi njezini članovi redovito sudjeluju u nedjeljnom Euharistijskom slavlju i da obdržavaju svetkovanje dana Gospodnjeg, molimo te.
6. Za naše ministrante i ministrantice; da ustraju u svojoj službi poslužitelja kod oltara Gospodnjeg, molimo te.
7. Za naše pokojne; oprosti im grijeha i po svome milosrđu obdari ih vječnim spasenjem, molimo te.

Bože, svemogući Oče, dao si nam svoga Sina za primjer života i primio si njegovu žrtvu za naše spasenje. Daj nam mudrost svoga Duha da budemo ljudi nesebične brige i ljubavi prema svakom čovjeku. To te molimo po Kristu, Gospodinu našem.

Molitva za svećenička zvanja

Isuse, vječni svećeniče, nikada ne prestaj slati svojoj Crkvi nove svećenike;
pastire po svom srcu.
Potrebni su nam tvoji poslanici.
Oni su oruđe tvoje milosrdne ljubavi.
Oni nas tješe u tvoje ime, hrane našu nadu, jačaju našu vjeru i ljubav.
Oni su nam potrebni, Gospodine, jer mi trebamo tebe; mi trebamo tvoju ljubav.
Ne ostavi nas same, Gospodine.
Pošalji ribare ljudi koji će nas okupiti u mrežu tvoga milosrđa.
S poniznošću i povjerenjem molimo te pošalji pastire po svom srcu.
Žetva je velika.
Radnika je malo.
Gospodine, pošalji radnike u žetvu svoju.
To molimo tebe koji živiš i vladaš u sve vijeke vjekove.
Amen

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije ili zapjevati neka prigodna pjesma)

